

25 Μαρτίου 2013

Μπαμπά, Ορθοδοξία και Ο



Οφείλω να ομολογήσω πως δεν είμαι καθόλου λάτρης του ποδοσφαίρου.

Σε ότι αφορά το ποδόσφαιρο είμαι εκτός τόπου και χρόνου.

Όταν όμως, παίζει η Εθνική μας, πάντα θα παρακολουθήσουμε μαζί με το γιό μου τον αγώνα.

Έτσι έγινε και φέτος με τις ποδοσφαιρικές αναμετρήσεις του Euro 2012, μέχρι τον αποκλεισμό της Ελλάδας.

Ο γιός μου, βέβαια, συνέχισε να βλέπει τους αγώνες αλλά θέλοντας να βρει κάποιο

λόγο για να υποστηρίξει μία από τις δύο ξένες χώρες που έπαιζαν κάθε φορά, άρχισε να με ρωτάει ποιά από τις δυο αγαπάει την Ελλάδα. Πραγματικά η ερώτησή του με δυσκόλευε πάρα πολύ και απέφευγα να του απαντήσω.

Αυτό το κατάλαβε και ένα βράδυ με ένα φανερά προβληματισμένο ύφος με ρώτησε: «μπαμπά, καμμία χώρα δεν αγαπάει την Ελλάδα;»

Όταν είδα τον προβληματισμό του, του εξήγησα ότι άλλο ο λαός μιας χώρας και άλλο οι ηγέτες της ίδιας της χώρας. «Πολλών χωρών οι λαοί», του είπα, «αγάπησαν την Ελλάδα και πολέμησαν και έδωσαν και τη ζωή τους ακόμα για μας. Οι αρχηγοί τους όμως, κοιτούσαν το συμφέρον το δικό τους.

Κοιτούσαν να κάνουν τη χώρα τους κυρίαρχη και ισχυρή για να είναι οι ίδιοι αρχηγοί της ισχυρής αυτής χώρας και να απολαμβάνουν αξιώματα και πλούτη.

Οι αρχηγοί, λοιπόν, των χωρών κατ' αυτόν τον τρόπο, εκμεταλλεύθηκαν και πολλές φορές κατέστρεψαν και ταπείνωσαν την μικρή μας πατρίδα, αφού έτσι ήταν το συμφέρον τους».

Ακούγοντας αυτά ο γιός μου καθησυχάσθηκε από την σκέψη ότι ο απλός και περισσότερος κόσμος μας αγαπούσε κι έτσι κοιμήθηκε ήσυχος. [περισσότερα...](#)